31/07/2024

Празник Чудотворне иконе Пресвете Богородице Тројеручице у Кличеву

На празник Свете великомученице Марине – Огњене Марије, 30. јула 2024. године, торжествено и саборно је прослављен празник Пресвете Богородице Тројеручице, храмовна слава цркве у изградњи у насељу Кличево код Никшића и долазак Њене веродостојне иконе из манастира Хиландара.

Светом архијерејском Литургијом је началствовао Његово Високопреосвештенство Митрополит захумско-херцеговачки и стонско-приморски г. Димитрије, а саслуживали су преосвећена господа епископи буеносајреско и јужно-централноамерички и администратор загребачко-љубљански Кирило, будимљанско-никшићки Методије; архимандрит Пајсије, изабрани Епископ диоклијски; архимандрит Методије, игуман Свете царске лавре Хиландара; свештенство и свештеномонаштво, уз молитвено учешће многобројног верног народа.

Литријском сабрању присуствовали су председници Општине и СО Никшић Марко Ковачевић и Немања Вуковић. Током Литургије епископ Методије је рукоположио ипођакона Дарка Јовановића у свештени чин ђакона.

После читања светог Јеванђеља литургијском проповиеди обратио се владика Кирило, наводећи да се у једној молитви Пресветој Богородици каже: Богородице, ти си извор милосрђа, удостој нас самилости, погледај на људе који сагрешише, покажи као увек моћ своју, издајући се у тебе ми ти као некад Гаврило архистратиг кличемо: Радуј се!

„Заиста, ми сви заједно овде, јуче и данас, нарочито, поводом доласка саме иконе Тројеручице, јер ово иако је копија она је добила благодат од Мајке Божје, ми кличемо Пресветој Богородици: Радуј се! како је Она то и рекла благодарећи на том промислу Божјем да ће је благосиљати и уважавати сви нараштаји људски. Одакле Њој таква сила, одакле таква популарност у историји човечанства? Она није никада била члан друштвених мрежа, није се појављивала на јутјубу или фејсбуку, него насупрот, Она је скривала своју врлину и о Њеном животу готово да ништа не знамо, врло мало података има. Њен живот је био више усмерен на освајање унутрашњих простора, унутрашњих простора срца, где се Она и срела са Господом и кроз тај Њен подвижички живот и стремљење, Она се удостојила да буде та двер, царска двер кроз коју је у овај наш живот ушао сам Цар небески. Тако нас позива данашњи апостол да је и у нама иста мисао као у Исусу Христу, да се угледамо на то Његово смирење Који будући Богом, није се отимао да се изједначи са божанством, него се смирио и оваплотио се у утроби Дјеве, родио се међу нама и био послушан до саме смрти своје да би нама предао ту своју божанску силу, јер је човек због свог грехопада покорио своју природу пропадљивости и смрти. Заповест Господња из раја: рађајте се и множите, она је била заповест за живот, међутим, грехопадом Адама та заповиест Рађајте се и множите се, која је природно наше продужење врсте, остала је и покорила се, подала се под покров смрти и управо требало је да да се нађе излаз из тога и како је објаснио сам Спаситељ Никодиму, учитељу јеврејског народа да је излаз из тога само друго рођење, духовно рођење, рођење водом и Духом. То је натприродно рођење. Који је темељ тог рођења? Управо је темељ тог рођења то што је Пресвета Марија петнаестогодишња девојчица, која је била непозната, понављам, израиљском народу, Она је примила ту благовест: Радуј се, и одговорила на ту благовијест: Ево, слушкиње Божје, нека ми буде по ријечи твојој“, рекао је Владика, додајући да нас Она све позива, а нарочито, у ово време, још више, јер су се умножиле Њене иконе

Тројеручице по целом свету.

„Она нас призива да и ми дамо тај одговор Богу и догађају у вези рођења Господњег, сав Његов домострој спасења дају нам силу, дају нам онтолошку потврду да постоји то рођење. Ако још неко сумња нека се помоли добро пред овом Светом Иконом и њему ће бити откривено, дакле, постоји сила и ми треба да својим трудом, својим подвигом да будемо огњени као што је и Великомученица Марина – Огњена Марија, данас која се слави, да будемо огњени у свом духовном животу и да се не лењимо, да одговоримо: Ево слушкиње Божје. Тај домострој спасења за нас има духовно значење, духовно рођење водом и Духом. То је оно што смо ми сви започели својим светим крштењем, али се оно надопуњује, тај таланат благодати који смо добили на крштењу морамо стално надопуњавати. Како рече наш игуман Методије хиландарски јуче не треба никад да будемо задовољни својим духовним стањем, него увек да напредујемо, да изучавамо реч Божју као што је и Марија интересовала се, седела код ногу Исусових и то Мартино служење је било потребно и добро и она је света, али је ипак похвалу добила Марија, која се свим силама умним и духовним трудила да разуме науку Божју, да је спроведе у свом животу. То је тај призив, тај загрљај са те три руке којима нас Мајка Божја призива да и ми имамо удела у том путу, који води у живот вечни, који води у Царство небеско. Такође је игуман хиландарски рекао да смо народ који је веома благословен; нема сваки народ такву лавру на Светој Гори Атонској, том чудесном месту на овој планети, монашкој држави, ретки су ти народи, нема сваки народ такве светитеље као Симеона, Саву и друге, којих има до Светог Василија који је покровитељ овог града, нема сваки народ тако чудесне светиње као што је Пресвета Богородица Тројеручица и друге свете иконе и реликвије које се чувају у њедрима наше свете Цркве Светосавске“, констатовао је епископ Кирило, напомињући да је то велика благодат, али и велика одговорност, јер „коме је више дато, више ће се од њега и тражити“.

„Ми треба да будемо учитељи спасења другима народима, а не да у данашње време има људи који нису крштени, који иду путевима овога света. Ето, нажалост, и хришћанске земље, видели смо шта се догодило недавно у Паризу, изругавају се са хришћанством што је срамота за велику француску хришћанску нацију и Европу, која би требала бити хришћанска и волјети дубински Христа и Пресвету Божју Мајку. Не осуђујући никога, од свега тога што се догађа око нас, нек нам та искушења, ти немили догађаји који се данас догађају, ратови између православне браће буду само подстрек на још већи двиг ка покајању, јер у покајању је човек највећи, у покајању он отвара

своје срце за благодат Божју, а онда, како је говорио велики подвижник Саровске пустиње, кад ти стекнеш свој мир онда ћеш моћи помоћи и другима, хиљама других око себе да стекну тај мир“, поручио је владика Кирило, заблагодаривши домаћину епископу Методију што их је сабрао заједно са братијом хиландарском у данашњем светом богослужењу.

Храмовну славу Иконе Пресвете Богородице Тројеручице сабранима је честитао Епископ будимљанско-никшићки Методије. Нагласио је да као све велике празнике за које је наш народ везан и дубоко у свом срцу их чува и њима се моли, тако се и овај празник данима прославља, крунишући га светом Литургијом у храму у Кличеву.

„Велика се тајна збива са сваким човеком појединачно, а онда и са једним народом и са овим градом, местом и крајем, Бог Који нас је из небића и непостојања привео у биће, а онда, када смо отпали, као што каже литургијска молитва, подигао нас је опет, све чини, никад не одустаје док нас не узведе у Царство своје будуће. Тако и овај благослов Иконе Пресвете Богородице која нам је довела и игумана хиландарског са делом братије, а тиме и благослов Свете Горе и свете српске царске лавре манастира Хиландара, а преко тога и свих Немањића Светог Симеона и Светог Саве и Светог краља Милутина, па онда и цара Лазара и Светих мученика Косовских и свих оних који су се на било који начин уградили у ту царску лавру, а онда и свих манастира и свих келија и скитова Свете Горе до велике лавре и Ватопеда Светог Саве, Симеона и Пантелејмона, руског манастира. Велики благослов за данашњи дан и овај град. Дао је Бог и рукоположење нашег новог ђакона оца Дарка који ће, ако Бог да, брзо постати свештеник. Велика се тајна збива и са овим местом где се није могло зуба обелити, како народ каже, да се на овом месту подигне црква, пре само неколико година, па смо ово проглашавали званично као да је неки магацин или шупа да би дозволили да почне да се гради. А онда је испао овако величанствен храм, наравно, све захваљујући оцу Вељу, понајвише, и свима вама, који сте се с њим заједно трудили. Не само што сте подигли ове дивне зидове, који добијају величанствени лик и облик, који нико није могао ни да замисли, и сви ови људи који се уз њега труде, које он највише истиче, нашег Небојшу Аџића, архитекту и Пеђу Вукићевића и све вас који сте се овде уградили и уграђујете у ову светињу. И није толико важно што се ови зидови дижу, колико је битно и важно да је жива црква овде око оца Веља окупљена, народ Божји, заједница око путира и причасне чаше где се сви из једног путира причешћујемо и живимо у заједници, у свези љубави, исповедамо једнако као и преци наши што су Христа богочовека, Његовог Оца и Духа Светог“,

беседио је Његово Преосвештенство.

Овај храм, додао је владика Методије, постао је нижни храм јер се изнад њега диже храм који ће бити посвећен Икони Пресвете Богородице Тројеручице.

„А овај где смо се сада окупили, ако Бог да, биће посвећен царственим мученицима Николају цару Романову и његовој породици, они су се у овај град уградили, ктитори су храма Светог Василија Острошког, најлепшег храма у Црној Гори и не само највећег у то време, него и најлепшег. Овде је близу и Царев мост, који није битно само да нас с једне на другу обалу пренесе, него та љубав и жртва коју су они показивали према овом народу и изражавали у Црној Гори, наш братски православни руски народ. Показује мост између наших народа, а чија је свеза љубав, а онда и мост одавде са земље до неба, та љубав и жртва свлачи небо на земљу. Због те љубави се и Христос оваплотио и изабрао у превечном плану своме Богородицу Марију, преко Ње и Њене утробе, узевши нашу природу и Њене природе, поставши у свему једнак са нама људима, да би све оно што је створено, што је људско и човечанско, пропадљиво спојивши се са божанским у Његовој личности, спасило се на све векове. Зато смо се ми овде окупили и запамтите, велика је то тајна пред којом треба погнути главу и бити смирен и скрушен и рећи, као што је Петар говорио кад му је Христос ушао у чамац и чудо учинио, кад су извукли рибу које дотад није било, па кад се потапала лађа и кад је видео чудо Христово, рекао је: Иди од мене, Господе, јер ја сам грешан човек. Сваки од нас који има дубоко смирење у себи значи да је осетио близину Божју, сваки онај који се над другим узвисује и диже изнад осталих то је јасан знак да га се није коснула благодат Божја. Зато пред овом тајном треба сагнути главу и нашим постојањем и тиме што нас је Бог дао да смо у српском народу православни хришћани који се у лађи божанској спашавамо и путујемо ка Царству небеском под окриљем Мајке Божје, чију Икону целивамо и пред њом клечимо и Њеном Сину Богомладенцу се молимо“, казао је епископ Методије.

Речи Пресвете Богородице: Ево слушкиње Божје, нека ми буде по вољи твојој јесу, истакао је Владика, позив и порука свима који овде долазе и целивају њену Чудотворну икону, а која је преко Јована Дамаскина и Светог Саве и манастира Хиландара обишла земаљски шар.

„Ево, Никшић има благослов да је чува овде у свом наручју. Молим игумана нашег, најмилијег госта, овде су наши архијереји домаћи, митрополит Димитрије и владика Кирило, али нам је ретка прилика и никад до сада игуман Методије није долазио у Никшић. Долазио је некад као студент, путујући возом и пролазио кроз Никшић кад је ишао да се поклони Светом

Василију. Сада је Бог дао благослов да дође као Игуман у пратњи Игуманије хиландарске Пресвете Богородице Тројеручице. Хвала игуману што је дошао да нам пренесе све те свете благослове Свете Горе и царске лавре Хиландара, и молим га да нас благослови“, рекао је владика Методије.

Архимандрит Методије је навео да се празник Пресвете Богородице Тројеручице у Хиландару слави по новом календару 25. односно 12. јула по старом, а у наставку тог празновања дошли су у Никшић.

„Благодарим владико на Вашем позиву и оцу Вељу и благодарим што сте на прави начин рекли шта се данас дешава, дакле, стигла је Хиландарска игуманија Тројеручица, а ми смо дошли у њеној пратњи. То је наша дужност да је пратимо када она по њеној вољи долази, а њена је воља да једна њена икона, ми кажемо верни препис, буде у овом храму који ће, надамо се, уз њен молитвени покров, још брже да напредује у градњи, да ће се ускоро потпуно завршити, засијати у пуном сјају. Ова икона нам заиста помаже у многим тренуцима, ја знам сам када као игуман хоћу нешто да решим и њој се помолим одједном неко решење се појави. Управо о томе сам хтео данас да говорим са вама и да поделим то духовно искуство јер сада ћете и ви имати овде Тројеручицу, верни препис, али у њој је иста она сила, ако ви будете имали веру, као да се молите пред оном самом која се налази у Хиландару. Са благословом владике поделићемо на крају и иконице, које ћете имати, али долазићете ви овде често у овај храм, тако да ћете имати прилику Њој, као нашој Мајци свих хришћана да се обратите као живој да стекнете тај осећај молитвени, а када будете причасници Њених чуда онда неће више бити потребно да вам неко о томе говори већ ћете сами знати о чему је реч, моћи ћете да научите и друге и да им објасните на који начин да се њој обраћају са вером. Владика је поменуо чудо када је Господ дошао на језеро где су били Свети апостол Петар и други апостоли који су били рибари и како је на чудесан начин њихове лађе напунио рибом. Један такав догађај, такво чудо се десило пре неколико година, ја сам био сведок томе и зато бих да вам говорим о томе, да видите како Богородица помаже. У граду Ставросу, где долази пуно туриста из Србије, гради се један велики храм и тамошњи свештеник је желео да има један препис Иконе Тројеручице у току лета само да му дамо једну икону да би што више људи долазило да се поклањају и да би куповали свеће и помогли градњу храма. Ми смо имали једну Тројеручицу која није била у овим величинама, него је мања него она оригинална. Сликао је један наш монах и предложили смо да њу пошаљемо и буде тамо у току лета. Како браћа Грци можда од свих православних народа најбоље чувају то византијско благољепије, онда они нису хтели да то буде обичан долазак

иконе већ, пошто је Ставрос на мору, они су организовали да у једну другу луку уђемо са иконом у рибарски бродић и да тако са мора стигнемо да би било још свечаније. Док смо путовали тим бродићем, оци који су из те Митрополије су ме упознали са браћом који су власници бродића, мало смо разговарали, а мени је имендан, као и наших владика, Свети Кирило и Методије, а у грчким морима постоји једна риба која се зове мајатико зато што се лови маја месеца. Обично сам волео да на наш имендан та риба буде на трпези, али није се увек лако могла пронаћи. Онда ја питам ове капетане да се договоримо да сваке године од њих наручујем ту рибу, а овај капетан ми каже да те рибе нема овде, већ у другом мору, а овде она уопште не постоји. Стигли смо у Ставрос, изашли смо из брода са иконом, Грци су направили лепу литију, ушли смо у храм, а они су отишли да лове рибу, служен је и молебан и вечерња служба, можда два сата и онда нас је свештеник повео на вечеру. Ту је био и конзул Србије у Солуну и неки оци са Хиландара и у току вечере, негде око 9 сати, звони телефон свештенику и он каже да га зову они капетани, каже, они већ напунили пун брод рибе, зову нас да видимо. Дошли су били са пуним бродом рибе, ми смо дошли тамо, они је стављају у стиропор са ледом и кажу: Ово је само због тога што је Богородица Тројеручица била на броду, каже да се ово никад није десило. Док смо ми то гледали, овај капетан ме узме под руку и каже: Али, ниси још све видио. Доведе ме на једно место и пита: Која је ово риба? Ја кажем: Не знам. Он каже: Па то је мајатико, питај ове момке што раде, каже, никад ниједну нису уловили. У недељу смо их спремили на трпези и тада сам на беседи за трпезом рекао: Наша Богородица Тројеручица, наша игуманија, она нас увек чува, превасходно за потребе духовне, али нас и храни, а ево сад се то десило и буквално, очигледно ову рибу коју смо данас јели то је Она, на неки начин, чудесно помогла да се улови. Ето то је једно чудо које сам видио, тако да чуда нису само она из Светог писма, пре много векова већ ако имамо веру можемо их видети сваки дан око нас и баш због тога о тој вери, о тој молитви са вером, о живом односу са Пресветом Богородицом сам хтео данас да поделим то искуство и надам се да ће се то и вама овде остварити. На крају да кажем, шаљући позив да дођемо данас и прославимо са вама овај празник, владика и отац Вељо су напоменули да је њихова жеља да се при парохијским објектима који буду поред овог храма буде симболично једна хиландарска келија. Ми смо то писмо читали на сабору и ево прилика је да кажемо да смо и ми сложни, лепа је прилика да кажемо пред свима. То ће бити једна духовна веза са Хиландаром и, као што сам рекао, имаћемо ту радост да вам поделимо иконице из манастира Хиландара“, казао је игуман Методије, пожеливши да свима Пресвета Богородица буде на помоћи и Свети

Василије Острошки који се, како је навео, рачуна и у хиландарске светитеље.

Обратио се и надлежни парох протојерej-ставрофор Велимир Јововић рекавши да се празнична радост не може речима описати. „Пише се историја Кличева, безглавог Кличева, које је било без храма а сад има и храм и Чудотворну икону. Трудићемо се колико будемо могли, храм ће бити отворен сваког дана ујутру од 8 до 12 сати и поподне од 16 до 20 сати, а у 19 сати ће се сваког дана читати акатист пред Иконом. За почетак толико да учинимо, да јој прилазимо са вером, са љубављу, да погледамо Мајку Божју, да јој кажемо шта нас боли и Она ће нам помоћи“, навео је свештеник Јововић, захваливши сабраним архијерејима, игуману хиландарском Методију коме је у знак сећања и благодарности за данашњу саборну молитву у Кличеву уручио на дар напрсни крст.

ничарење

.

spc.rs